

Năm Em Mười Sáu Tuổi

Năm em mười sáu tuổi, không nghĩ mình lớn thêm! Sau đó, em không quên: em lên mười bảy tuổi!

Và bắt đầu tiệc nướ / những đêm Rằm Trung Thu / mười bốn, mười lăm xưa / kể cả năm mười sáu!

Lấy chồng là theo Đạo! Một Đạo mới, Tòng Phu! Em từng nhếch miệng cười: "Ai sao thì mình vậy!"

Cái năm em mười bảy, buồn ơi cả bờ tre...Em đi em không về...vì em con-người-khác!

Mây trên trời bàng bạc. Gió mùa Thu se se...Em đi có lọng che. Em ngồi có người đỡ...

Con đò xa bến nhớ. Cây đa đứng buồn hiu. Khói lam những buổi chiều, chắc em đang chải tóc...

Đường em đi Hạnh Phúc. Câu chúc em cầm đi...Em cầm đi vu quy. Vu vơ để anh nói...

Đáp lời sông núi gọi, nghe chim rừng kêu khuya...Thật tình anh không dè: em về Kinh Tế Mới...

Nón sông thường biến đổi...

Nỗi buồn không lung lay...

Khói lam chiều vẫn bay...mà không từ bếp Mẹ!

Trần Vấn Lệ